

ת"פ 288/04/17 - מדינת ישראל נגד אושר ממן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 288-04-17 מדינת ישראל נ' ממן

לפני כבוד השופט שמואל מלמד
המאשימה: מדינת ישראל
נגד ע"י ב"כ עו"ד מוטי רייזמן
הנאשמים: אושר ממן
ע"י ב"כ עו"ד יעל בן עובד

החלטה

1. בפני בקשה לביטול כתב אישום בטענה של אכיפה בררנית, במסגרת טענה של הגנה מן הצדק. מכח סעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.
2. לטענת הנאשם במסגרת תיק זה נחקרו שני חשודים, כאשר ההליכים שננקטו בשלב של עד הגשת כתב אישום ננקטו כנגדם באופן שווה ע"י היחידה החוקרת, החשד שהוטח בפניהם בחקירותיהם היו זהה. המסוכנות שביקשו לייחס להם בשלב שבו ביקשו להאריך את מעצרם היא אותה מסוכנות. הנאשם הציג חבלות שמתועדות בתיק, מה שאין במקרה של המתלוננת, ברם בשלב הגשת כתב האישום, הוגש אך ורק נגד הנאשם. הנאשם טוען שיש הבחנה מגדרית פסולה, היוצרות אכיפה בררנית בין הנאשם למתלוננת, שעשתה המאשימה, בנסיבות אלו ביקש הנאשם לבטל את כתב האישום כנגדו. הנאשם ביקש שבית המשפט יעיין בתיק החקירה ויכריע בשאלה הטעונה הכרעה במסגרת שבתו כשופט מוקד מכוח סמכותו לפי סעיף 143 א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.
3. התביעה אישרה כי בשלב החקירה שני החשודים, הן הנאשם והן המתלוננת נחקרו באופן זהה בגין האירועים. בתום החקירה התיק הועבר למדור תביעות, אשר מחובתו לבחון את התיק ולבדוק אילו ראיות קיימות, בגין ניתן להגיש כתב אישום אם בכלל, והאם יש סיכוי כלשהו להרשעה בהתאם לראיות הקיימות. לאחר שהתיק נבחן, ונבדקו הראיות אחת לאחת התביעה הגיעה למסקנה כי בתיק זה ישנן ראיות שהינן ברורות כנגד צד אחד, ומאידך הראיות הקיימות כנגד המתלוננת אין בהם כדי להביא להרשעה. בסופו של יום הוחלט להגיש כתב אישום אך ורק כנגד הנאשם לאור הראיות בתיק. ב"כ התביעה סבור כי במידה ומדובר בטענות לגבי טיבן של הראיות מקומם להתברר

בשלב שמיעת הראיות ולא במסגרת טענה של הגנה מן הצדק.

4. בראשית הדברים, בית המשפט מבקש לציין כי עיין בתיק החקירה. בית המשפט עיין בהודעות שנגבו, דוחות הפעולה, מזכרים, תמונות, תימלול, דיסק של החקירה והעימות.

5. בית המשפט ציין את חומר הראיות בו עיין. נוכח העובדה כי בתיק זה טרם נשמעו ראיות וטרם נערכה בחינת מהימנות של העדויות. בנסיבות אלו ועל מנת שלא לחבל בהליך שמיעת הראיות אני מוצא שלא לפרט את חומר הראיות המצוי בתיק החקירה. בית המשפט ינמק בזהירות המתחייבת את החלטותיו ללא פירוט ראיתי.

6. מצאתי לדחות את בקשת הנאשם לבטל את כתב האישום. ב"כ הנאשם טענה נכון כי קיימת סימטריה פרוצדורלית בהתייחסות בין הנאשם למתלוננת, קרי שניהם נחקרו תחת אזהרה, שניהם הובאו לבית המשפט במסגרת מעצר הימים ושחררו באותו יום בתנאים דומים פחות או יותר. יחד עם זאת, המצב הראיתי כנגד הנאשם והמתלוננת אינו זהה. די להזכיר את השוני שבין אמירות השנים במסגרת החקירה שלהם. מעבר לכך יש הצדקה לניהול ההליך כנגד הנאשם. יתכן והתביעה תצטרך לשקול עמדתה לניהול התיק כנגד המתלוננת לאור התפתחויות בתיק לאחר ניהול הוכחות בתיק. אולם ברור הוא שאין בהחלטת המאשימה שלא להעמיד לדין את המתלוננת ליצור הצדקה לביטול כתב האישום כנגד הנאשם. וזאת על סמך הראיות המצויות בתיק בלבד.

7. התרופה לטענה מקדמית אינה בהכרח ביטול כתב האישום ויש מגוון תרופות רב בעת בית המשפט שוקל טענה מקדמית, בית המשפט רשאי לקבוע כי הטענה אינה עולה כדי ביטול כתב אישום ויש מקום לשקול מתן דגשים בכיוונים אחרים כמו משקלה של הטענה לצורך משקלה בשלב הענישה בכפוף להודאת הנאשם בכתב האישום. בית המשפט אינו סבור כי יש מקום לביטול כתב האישום לאור אמירות הנאשם במשטרה. סגי בכך כדי לדחות את טענות הנאשם. בית המשפט יציין כי יש מקום רב לתביעה לשקול עמדתה העונשית לנוכח הראיות המצויינת בתיק החקירה הקשורות למתלוננת, בודאי באשר לעברת הסמים והמידע שמסר הנאשם במהלך החקירה, העובדה כי בתיק בנושא זה החקירה לא מוצתה אם בכלל נערכה, גם האינדיקציות הקיימות בתיק, לגבי מפגש השוטרים עם המתלוננת, התומכת במי מהגרסאות. כל אלו יש בהם לקדם את סיום התיק וטוב יעשו הצדדים עם ישתמשו בהחלטה זו כמנוף לסיום ההליכים שיטיב עם כל הצדדים.

8. המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ד אב תשע"ז, 06 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.